

гы надминаж съ посъвършени образы, идеи и съ пѣснопоическый по-
лѣтъ. *Л. Д. 1875 р. 54.*

Назрѣнж *м. св. Назрѣквамъ* *м. дл. Назрѣвамъ* *м. дл.* еле
вижу: Той лежеше прострѣнѣ, покрытъ съ много раны и въ крайната
си слабость назрѣкваше отъ близо мрачныѣ врата на Ада (*il entre-
voyait près de lui les portes sombres des enfers*). *Т. 286.*

Назрѣ *м. св. Назирамъ* *м. дл. 1)* замѣчу, замѣчаю, наблюдаю:
И най—остро-то обыкновенено око не бы могло да назре, че има тамъ
нѣщо. *Л. Д. 1872 р. 145.* Съ глѣданіе-то дѣте-то назира прѣдмѣты-ты,
опознава гы и така познава и свое-то си тѣло. *ib. 1874 р. 89.* На ра-
кж-тж подѣ кожж-тж назирамы на каквы нищкы ся разстилать жилы-ты
по цѣло-то тѣло. *ib. 1869 р. 86.* Да съзре и тъмный дѣлъ отъ мѣсяца:
наистина цѣла-та тъмна ивица отъ колело-то не ся види добрѣ, нѣ все
си назира и различава. *ib. 1872 р. 105.* 2) посматриваю: Гладѣтъ на-
зира отвѣнѣ вратата на трудолюбивый чловѣкъ, а не смѣе да влѣзе
вжтрѣ. *ib. 1871 р. 197.* 3) обладаю зрѣніемъ, вижу: Галилей до по-
слѣднж-тж си минутж, доклѣ назиралъ съ едно око, продѣлжавалъ
наблюденія-та си. *ib. 1870 р. 157.*

Назюзюкамъ *са м. св. напьюсь* до пѣяна: Назюзюкале сте са
и двамина като копаче мои драгоцѣнни пастыря церковни! *З. 178.*

Назѣпамъ *са м. св. назѣваюсь, наглаголюсь:* Той не можаше да
са назѣпа и насыти на высокитѣ кжци и богати мази. *Зж. 58.*

Назѣбж *м. св. Назѣбѣвамъ Назѣбвамъ* *м. дл. зазубрю, за-
зубриваю:* Сърнове ся наточжтъ и назѣбжжтъ. *Пж. 54.* Завава назѣбе-
на. *ib. 73.*

Най 1) частица, служащая для образованія превосходной сте-
пени съ прилаг., нарѣчійж, глаголахъ и существ., напр. Помина'е ми, ми-
на'е Китени-те ми свато'и Со найхубава неvěста. *М. р. 320.* Питать ли
ме дѣ земята Што найлюбж на свѣтътъ. *Вазовъ. Избавл.* Айти майко,
айти мила майко! Кого знаишѣ оти сме найюнакъ, Него пуши на зо-
румъ во сватой! *М. 57.* 2) противительная частица при предшеству-
ющемъ отрицательномъ предложеніи но: Стоянѣ алтжни не гледа, Най
Стоянѣ гледа да земи хубава Ганка Бѣлканка. *М. 76.* Не мина царь и
царица, Най мина Стоянѣ и Рада. *Пж. 96.* Не гори, мамо, отъ огънѣ,
На гори, мамо, най гори Отъ огънѣ, отъ черна чюма. *Ч. 313.* Че не е
свадба, бе, женска, Я най е свадба юнашка. *Ч. 313.* Стоянѣ си нищо
не рѣче, Най си на вжнка излѣзи. *З. 356.* Стоян майка си не слѣша,
Най си стадо-то разкара. *Д. 2, 10—11.* Не ж нѣкой познавал, Най ж не
познал млад Стоян *Д. 21, 11—12.* Немам страха нето от никого, Нето